

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ποῦ τὴν γράφει ὁ ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια ὀκτακόσια ὀγδοήντα τρία,
τρέλλα εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀγροματία.

Ο ΡΩΜΗΟΣ τὴν ἐβδομάδα
μὰ φορὰ θὰ βγαίῃ μόνο.
Συνδρομὴ μὲς ἴσθην Ἑλλάδα
δραχμαῖς ἕξη γιὰ τὸ χρόνο.
Ἄλλὰ γιὰ τὰ ἔξω μέρη
δέκα φράγκα καὶ ἴστο χέρι.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ
ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Τρία φύλλα σὰν κρατῆς,
ἕξινας συνδρομητῆς.
Ἐνα φύλλο μὰ πεντάρα,
δύο φύλλα μὰ δεκάρα.

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ· ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, εἰς τὰς δώδεκα τοῦ Μῆν,
κ' ἢ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εἰς τὴν Κέρκυρα θὰ πάη.

Νούμερο ἑπτὰ,
δωστέ μας λεπτά.

Ἄρθρον πολιτικὸν — καὶ διπλωματικὸν.

Ἐστὴν Κυβέρνησι μας ἦλθε ἀναστάσις μεγάλη,
δλα μας τὰ Ὑπουργεῖα ἄνω κάτω εἶναι πάλι.
Ἐδωσαν τοῦ Καλλιγῆ μας τὰ παπούτσια εἰς τὸ χέρι,
καὶ παράσημο καινούριον ὁ Τρικούπης τοῦ προσφέρει,
μήπως ἔτσι τὸν τιμήσῃ καὶ μ' αὐτὸ τὸν καλοπιάσῃ,
κ' ἀπὸ τὴν πολλή του φουῦρκα καμμιὰ ὦρα νὰ μὴ σκάσῃ.

Ὁ Τρικούπης μας ἐμπῆκε εἰς τὰ Οἰκονομικά,
κ' ὁ ἀφέντης ὁ Λομπάρδος εἰς τὰ Ἐσωτερικά.
Τώρα βέβαια ἴστο κράτος κατι νέο θὰ γενῃ,
πρῶτος οἰκονομολόγος ὁ Τρικουπης θὰ φανῃ,
γιὰ νὰ μπῆ μὲς ἴστο ρουθεῖνι τοῦ Παυλάκη τοῦ κοντοῦ,
καὶ ἡ μύτη τοῦ ἀφέντη θὲ νὰ χώνεται παντοῦ.

Ὅλα ράϊδο θὲ νὰ γίνουιν, κ' ὁ στρατὸς μας ὁ γενναῖος
θὲ ν' ἀλλάξῃ, θὰ προκόψῃ, καὶ θὰ γίνῃ ὄλος νέος.
Εἰς τὸ κάθε τάγμα μόνο δυὸ στρατιώταις θ' ἀπομείνουιν,
κ' ὄλ' οἱ ἄλλοι ταγματάρχαι κ' ἀρχιστράτηγοι θὰ γίνουιν·
κ' ἂν τῶν Τσοῦσηδων ὁ Τσοῦσης μας ξενάλλῃ καμμιὰ ἡμέρα,
στρατηγοὺς θὲ ν' ἀπαντήσῃ ἀπὸ πέρα ἔως πέρα.

Ὅχι παίζουμε, θαρρεῖτε... πᾶνε πλὰ τὰ χωρατὰ,
τὴν μεγάλη μας τὴ φόρα κ' ὁ θεὸς δὲν σταματᾷ.
Εἰς τὸ θέατρο τοῦ κόσμου κ' ἡ πατρίς μας θὰ φανῃ,
κάθε Ἑλληνας ἀρχίζει τὴν οὐρά του νὰ κουνῃ,
κάποιος πόλεμος καινούριος θὰ προβάλλῃ ἑξαφνικὰ,
καὶ ὀργήγορα σημεῖα θὰ φανοῦν πολεμικὰ.

Θὲ νὰ βγοῦν μεταρρυθμίσεις κ' ἀπ' τὴ μύτη τοῦ Λομπάρδου,
ἡ ιδέαις θὰ κτυπεῖουνται σὰν τῆς μπάλας τοῦ μπιλιάρδου,
θὰ γεμίσῃ μὲ πικράδες τὸ Δημόσιον Ταμεῖον,
καὶ ἀκόμη θὲ νὰ κάμουν ἴστο Δαφνὶ Φρενοκομεῖον,
καὶ θὰ τρέγῃ κάθε βίδα ἔχει ἔξω γιὰ νὰ γιάνῃ,
κ' ἴσως βάλουν ἔχει πέρα ὑπουργὸ τὸν Δεληγιάννη.

Θὰ πκυθῇ κ' ὁ Κοσσονάκος, καὶ ἴστο τόσο πατριῶτι
θὲ νὰ ἔχουμε καινούριον πατριῶτικὸν Διευθυντῆ.
Θὲ νὰ λείψουν τὰ Δεσπότη, καὶ οἱ λωποδύταις πλὰ
δὲν θὰ κλέβουιν μὲ τὴσση φοβερὴ ἀδιαντροπία.
Τέλος πάντων, κύριοι μου, γιὰ νὰ μὴ πολυλογῶ,
ἡ πατρίς μας θὲ νὰ πιάσῃ ἀπ' τὰ νόγια τὸ λαγὸ.

